

קהל בני

צאנז
קלויזענבורג

בס"ד | גליון ס"א | קרח | תשפ"א

כהוראת רבינו שליט"א: אין לעיין בבטאון בזמן התפילה

בתוכן:

מבאר רבותינו | 3
ליקוטים נפלאים מדברי רבותינו הק' על פרשת השבוע

באוצר החיים | 4
דברי אלוקים חיים מאוצרו הטוב של כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זי"ע
הרב אליהו רייכמאן | מכון דברי יציב - ניו יארק

אוצרות חיים | 5
פנינים יקרים מבאר חיים נשאים
מכ"ק מרן רביה"ק זי"ע על פרשת השבוע

פתגמין קדישין | 6
חודש תמוז
מלוקט מתוך דברות הקודש של כ"ק מרן רבינו הגה"ק זי"ע
ויבלחט"א כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

שערים בהלכה | 8
אוכלים ומשקים שיש בהם סכנה
במשנת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זיע"א
לרגל שבת שלפני היארצייט תשפ"א
הרה"ג רבי דוד וולנר שליט"א מו"צ בקהלתינו בעיה"ק ירושלים

יהדות | 10
מאמרי השקפה בראי היהדות בצרופה
מאמר ארבעה עשר בסידרה "שנאת עולם לעם עולם"
הרב אברהם ברוך ווינקלער - ניו יארק
מכון ישראל סאב

מהנעשה והנשמע | 12
מהנעשה ונשמע בחצר הקודש ובקהילות הקודש

בחצרות קודשינו | 13

א לעכטיגן פריילעכן שבת

יציאת השבת	כניסת השבת	ירושלים
9:03	7:09	ירושלים
9:00	7:25	בני ברק
9:02	7:08	בית שמש
9:39	8:09	ברוקלין
9:41	8:10	מאנסי
9:38	8:08	לעיקוואד
9:56	8:14	מאנטריאל
10:34	8:56	לאנדאן
11:05	9:34	אנטווערפן

דברי יציב
צאנו קלויזענבורג
ארץ

בעזרת שייט

לקראת קומת דהילולא קדישא

וועט א שליח מיוחד ארויפגיין צום ציון המצונית פון

כ"ק מרן רבינו הגה"ק זיע"א

מתפלל זיין פאר אנשי שלומינו וואס זענען מקיים רצון צדיק דורך שטיצן די היילגע מוסדות א גאנץ יאר

פאר \$100 וועלן א פני און מתפלל זיין פאר און דערמאנען איינער נעמען מיט איינער בקשות אויפן ציון המצונית

געבט איבער איינער נעמען פאר די גבאי קודש. רופט אריין קופת הקודש ליון #4 845-834-7269 שיקט איינער נעמען צו Kvitel@kupathakodesh.org

קופת הקודש
צאנו קלויזענבורג
www.kupathakodesh.org

קהל קדיש
צאנו קלויזענבורג

המו"ל:
איגוד חסידי צאנז
בארץ הקודש

צו באקומען דעם גליון וועכנטליך אויף אימעיל פאר הערות והארות אדער צו מפרסם זיין אייער שמחה רופט | טעקסט | אימעיל, צו די פאלגענדע:
ארה"ב: 347-422-6680 | ארץ ישראל: 02-561-4358
kehulini@gmail.com

תמונת שער:
בחצרות קדשינו

מבאר רבותינו

ליקוטים נפלאים מדברי רבותינו הק' על פרשת השבוע

יודבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בוקר ויודע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו (במדבר טז ה).

במדרש (תנחומא ה, הובא ברש"י) אמר לו משה גבולות חלק הקדוש ברוך הוא בעולמו, יכולים אתם להפוך בוקר לערב, כן תוכלו לבטל את זה שנאמר (בראשית א ה) ויהי ערב ויהי בקר ויבדל, כך ויבדל אהרן להקדישו וגו' (דברי הימים כג ז).

נראה לפרש, דהנה דרשו חז"ל (חולין פג א) מויהי ערב ויהי בוקר שהיום הולך אחר הלילה, ובספרים הק' נתנו טעם לדבר למה דייקא אצל ישראל היום הולך אחר הלילה ולא אצל אומות העולם, דהנה אמרו חז"ל (בראשית רבה סו ה) צדיקים תחילתן יסורים וסופן שלווה ורשעים תחילתן שלווה וסופן יסורים, וכן הוא הדבר אצל ישראל וגויים, שהאומות העולם תחילתם בעולם הזה הם יושבים במנוחה ובשלחה, אבל סופן יסורים שלעתיד לבוא השי"ת יפרע מהם על מעשיהם, אבל ישראל תחילתן יסורים, שצריכים לילך גולה אחר גולה ולסבול צרות כדי לתקן דברים הצריכים תיקון, ורק לעתיד לבוא בעולם התיקון יהיו יושבים בשלחה. ולכן אצל ישראל הלילה תחילה, שלילה מורה על יסורים, ואחר כך הולך היום המורה על שלחה, אבל בגויים היום תחילה שהוא מורה על שלחה, ואחר כך הלילה שמורה על היסורים.

ויודע מהאריה"ק ש'צדיק כתמר יפרח' (תהילים צב יג) סופי תיבות קרח שלעתיד לבוא יהיה קרח הכהן גדול. ובכן אפשר לומר שמה שקרח חלק על הכהונה היינו שרצה שהעולם יגיע לתיקונו ושהמשיח יגיע מיד בלא שיהיה תחילתן יסורים.

על כן אמר לו משה רבינו ע"ה 'גבולות חלק הקב"ה בעולמו יכולים אתם להפוך בוקר לערב כן תוכלו לבטל את זה שנאמר והיה ערב ויהי בוקר', רצה לומר שמפסוק זה דרשו חז"ל שהיום הולך אחר הלילה, והטעם לפי שישראל תחילתן יסורים וסופן שלחה, וזה שאמר משה 'יכולים אתם להפוך בוקר לערב כן תוכלו לבטל את זה', היינו שכשם שאין ביכולתכם להפוך שיהיה הלילה הולך אחר היום שמכאן רואים שישראל תחילתן יסורים וסופן שלחה, כמו כן אי אפשר להמשיך עכשיו העולם התיקון לפני שיהיה יסורים תחילה, שרק אחרי שיעברו כל היסורים והכל יבוא על תיקונו יהיה בסופן שלחה.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א, ל"ש"ק קרח תשס"ב)

יש לפרש בזה בדרך רמז על פי דאיתא בש"ס (ברכות כח ב) העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים וזהו (ברכות לד ב) אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו היינו שלא נשלח דיבורים בפיו האיך להתפלל רק הוא עצמו קובע לו תפלה אז יודע אני שהוא מטורף והיינו שאין תפלתו תחנונים והנה מטורף הוא כולל ב' ענינים או החולה רחמנא ליצלן או התפלה היא מעורבת ומטורפת ואינה תפלה זכה, וזה יש לומר הרמז בפסוק עבודת מתנה אתן את כהונתכם היינו העבודה והתפלה שלכם אני אתן לכם בתורת מתנה שתהיה שגורה בפיכם ולכן והזר הקרב יומת פירוש לא יוכל להתקרב הסמאל"ה שהוא אל זר לא לחולה ולא לתפלה כי תהיה התפלה שגורה ומקובלת אמן.

(דגל מחנה אפרים בפרשתן)

יודבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בוקר ויודע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו (במדבר טז ה).

כי משה רבינו עליו השלום רצה דווקא לעשות להם טובה שישארו חיים, לכן אמר שימתינו עד אור הבקר שאז הרחמים גוברים וחסד קל מתגלה, וכשהחסד גובר אז אף על פי שהאדם חייב אף על פי כן הקדוש ברוך הוא מרחם עליו בהיות שמרחם על מעשה ידיו שהם ברואיו לבלתי השחיתם. או מחמת שהקדוש ברוך הוא רואה זכות הצדיק שבדור ובזכותו מרחם על הדור ומכפר להם הכל. לכך אמר להם **בקר** שהחסד גובר **ויודע ה' את אשר לו**, פירוש שהשם יתברך ירחם עליכם בשביל שאתם שלו ופועל ידיו, או **ואת הקדוש והקריב אליו** שיקריב אליו זכות הצדיק הקדוש ויגן עליכם למחול לכם.

(נועם אלימלך בפרשתן)

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן (במדבר טז א).

כי יש צדיק שעובד רק לעשות תענוג להבורא ברוך הוא, ואצל זה הצדיק אין חילוק אם הוא עושה תענוג להבורא ברוך הוא או צדיק אחר עושה תענוג להבורא ברוך הוא, אבל מי שרוצה לקבל שכר על עבודתו זה רוצה שהוא בעצמו יעשה תענוג להבורא. וזהו **ויקח קורח**, שרצה שהוא יקח ולא אחר. וזהו פירוש רש"י ש'לקח מקח רע לעצמו' שבשביל זה חלק על משה ורצה להיות כהן גדול, ואם היה עובד רק לעשות תענוג להבורא ברוך הוא בוודאי לא היה חולק שיהיה הוא כהן גדול.

(קדושת לוי בפרשתן)

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן (במדבר טז א).

הקושיא מפורסמת מה לקח, ויש לומר על פי פשוטו שלקח מקח רע לעצמו (סנהדרין קט ב) בחושבו שהוא ייחסן גדול ויש לו זכות אבות על כן מלאו לבו להתקומם נגד משה. וזה שאמר **ויקח קרח** לעצמו ולדעתו שהוא **בן יצהר וכו'**, ולא אמר בן יעקב שאילו העלה בדעתו שהוא גם כן בן יעקב אזי היה נזכר במדת אמת שהוא מדת יעקב תתן אמת ליעקב (מיכה ז כ), וכשמתבונן האדם במדת אמת הוא מבין שפלותו ואז לא היה בא לידי מקח רע כזה, ובזה משמיענו התורה שלא יסמוך האדם על זכות אבותיו להתגאות ח"ו, רק יאמר אם אין אני לי מי לי (אבות א יד), אברהם לא הציל את ישמעאל, יצחק לא הציל את עשו. אבל בהתייחסם על הדוכן לעבוד עבודתו ית"ש, אמר בן ישראל, להורות שבבוא האדם לעבוד עבודתו ית"ש הוא האמת התייחס עם אבותיו כמו שכתב בוזהר שצריך לאמלא באבהן.

(אגרא דכלה בפרשתן)

ויפלו על פניהם ויאמרו קל אלקי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף (במדבר טז כב).

הנראה במה שלא התפלל משה גם עליהם שלא יאבדו והלא אנשים גדולים היו ומופלגים בחכמה כנודע. הוא על דרך מאמר חז"ל (סנהדרין פח ב) בזקן ממרא שאם רצו בית דין למחול אין מוחלין לו מה שאין כן בבן סורר ומורה שאם רצו אביו ואמו למחול לו מוחלין לו, והטעם הוא שלא ירבו מחלוקת בישראל כמו שאמר שם מפורש, כי על זה עומד יסוד כל התורה כולה, כי אם אחד יאמר כך והשני כך ולא ירצו לשמוע לבית דין הגדול הרי ח"ו נהרס כל יסוד התורה, והעם לא ידעו למי לשמוע לזה או לזה ונעשה התורה שני תורות ח"ו ואין מכריע. ועל כן גם כן בראות רועה נאמן ישראל אש תבערת המחלוקת שיצאו מהם לחלוק על מקור התורה וכמאמר חז"ל (במדבר רבה יח ג) לבשו טליתות שכולן תכלת וכו', ונמצא שאר העם לביזה ולא ידעו אל מי לשמוע וממי ילמדו לעשות, אמר מעתה אין הדבר תלוי בי כי זה חמור הרבה מזקן אחד ממרא מחמת שהיו רבים וגדולים ומפורסמים בין העם, ובזה ודאי אם רצו בית דין למחול אין מוחלין ועל כן הסכים דעתו שיענוש מי שראוי ליענש.

(באר מים חיים בפרשתן)

עבודת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת (במדבר יח ז).

הקהה את שיניו, אל תען כסיל כאולתו אלא תגער בו אילו היה שם לא היה נגאל, אין זה עסק שלך מה אני עושה, לך מאתי ואיני רוצה להשיבך דבר. את זה בלבד הרשה לנו להגיד לו: בעבור זה עשה ה' לי, לי ולא לו, אינך מכלל העם היוצא ממצרים אלא גוי ככל הגויים, ואין לי עסק אתך. עם כופר בעיקר מחלל שבת בפרהסיא לא מתווכחים, ולא מדברים.

להוציא מדעת בני הדור הזה שלא מתביישים לדבר עם כופרים ומשומדים, וטועים לומר שגם על שכמותם נאמר (סנהדרין מד.) אף על פי שחטא ישראל הוא.

ולא היא, אין הדברים אמורים אלא במי שנכשל בחטא, לא כן מי שפקר והוציא את עצמו מן הכלל (ועיין באריכות בשו"ת דברי יציב אהע"ז סב), שכאמור אינו בכלל הוכח תוכיח את עמיתך.

מנע רגלך מנתיבתם

לפיכך הזהיר השי"ת מיד ולדורות העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם, אל תלכו להתווכח אתם על טעותם ולדבר על לבם.

ביותר צריך הכתוב להזהיר אחרי אשר ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל, פן יחשבו ללכת בדרכיו ולעשות כן גם הם. לכן הודיעם שלא נמסרו הדברים אלא למשה רבינו ע"ה אדון הנביאים, וגם זאת כהוראת שעה בלבד, כי סוף סוף היה להם תיקון כנודע (חסד לאברהם מעין ה נהר כה), אבל לדורות עולם ולאנשים פשוטים באזהרה הם עומדים, וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם.

סופם הוכיח על תחלתם, ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים, בקומה זקופה לחרף ולגדף כפירוש רש"י. עם רשעים כופרים כאלו אסור להתעסק כלל ועיקר.

רק השי"ת יחזירם בתשובה

היה בכך לימוד ערוך לדורות עולם, על אופן ההנהגה כלפי הרשעים והפוקרים, שאסור להתווכח אתם ולהחזירם בתשובה, דאין זה בדינו, אלא הקב"ה לבדו ישיב לב תועים, עלינו רק להיבדל ולהתרחק מהם. ואם עושים כך ה' מגן בעדנו שלא יוכלו לנגוע בנו לרעה, כאשר אז נתקיים בהם ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל, והיא טובה גדולה לנו שרשעים כאלו לא יהיו בינינו.

על כך, וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל העדה לאמר לדורות, העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם, ולא יהא לכם שום עסק עם החטאים בנפשותם, העלו מסביב למשכנותם מבלי לדבר אתם כלל ועיקר, כל מקום שאתה רואה רשעים

ואתו שנאמר יוסר לך לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך].

זה בכלל מה שאמרו (סנהדרין לח:): ודע מה שתשיב לאפיקורוס, אמר רבי יוחנן לא שנו אלא אפיקורוס נכרי, אבל אפיקורוס ישראל כל שכן דפקר טפי.

שורש פורה רש ולענה של ירידת ערך הדת הוא במה שהתחילו להוקיר את הפושעים, להחשיבם כיהודים טובים, להשתדל עמהם שילמדו את הבן לומר ההפטר, לעשות לו בר מצוה שלפחות פעם בחיים יניח תפילין, ושלפחות יקיימו חלק ממצוות התורה. והרי זה בגדר (משלי כה, כ; חולין קג. וברש"י) ושר בשירים על לב רע.

נותנים הדעת על אפיקורסים

טעות חמורה ועקרונית נשתרשה בעולם, שנותנים דעתם ומחשבתם על אפיקורסים להחזירם בתשובה, במקום להתעסק ביהודים נאמנים לה' ולתורתו, המתלבטים קשות להתחזק בעיקרי אמונה.

זה דרכם כסל למו לדון ולהתווכח עם כופרים וטמאים, הלועגים ובזים לכל קדשי ישראל, לסדר עמהם ולחוקק חוקים. הלא טוב לנו עבוד על עצמינו לטהר ולזכך את המחשבות באמונה שלימה, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה.

לא נשמע מעולם

בדורות שלפנינו מעולם לא נשמע כזאת שילכו למשומדים להשפיע עליהם שיחזרו ויתגיירו. לא מצינו בחז"ל שיצאו אל הצדוקים להחזירם בתשובה.

במדינת אונגרין נבדלו מעל אהלי האנשים הרשעים הניאולוגים, ולא עלתה על דעתו של רב אורתודוכסי להתקרב לאחד מהם, הסתכלו על איש ניאולוגי כמו על קתולי ופרוטסטנטי, למי זה איכפת אם הוא נוסע או מעשן בשבת, אם בונה ומקים לעצמו טעמפל.

אדרבה ואדרבה, כמה שירבה לצאת מן הדת עדיף טפי, כי היכי דלא ליגררו אבתריה ללמוד ממעשיו.

הכל ידעו שאין להם חלק ונחלה בעדת ישראל, ונתקו כל קשר ושייכות עמו כמו עם גוי, אל תלך בדרך אתו, אם הימין ואשמאילה ואם השמאל ואימינה.

אין להם חלק בעדת ישראל

עלינו לקבוע ברורות שאין לנו שום שייכות אתו, אחרי שיצא לתרבות רעה והוציא את עצמו מן הכלל נפרדו דרכינו והיינו כשני עמים נפרדים, ומה להם ולנו לבנות בית אלקינו.

דבר זה למדנו מתורתו של בעל ההגדה. לבן החכם מצוה ללמד הלכות הפסח, ואילו לבן הרשע אומר

איננו אחראים למעשה הרשעים ואין להתעסק לקרבם ולזכותם

אין חיוב להוכיח לפורקי עול * ממדוי הדור - ההשתדלות עם פושעים * נותנים הדעת על אפיקורסים * לא נשמע מעולם * אין להם חלק בעדת ישראל * מנע רגלך מנתיבתם

דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם.

לכאורה אומרו לאמר שפת יתר הוא, אחר שכבר אמר דבר אל העדה בשביל מה חזר ואמר לאמר.

יש לומר על דרך שכתבו התוספות (חולין ב: סוד"ה אבל) בשם המדרש (ב"ר ע, א) מהו לאמר לאמר לדורות, אף כאן נאמר הוראה לדורות עולם, לדעת הדרך ילכו בה, כיצד להתנהג עם עדת החטאים בנפשותם.

אין חיוב להוכיח לפורקי עול

הן ידוע שאנו מצויים ועומדים בחובת (ויקרא יט, יז) הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא. ומפורש בחז"ל (ערכין טז:): עד היכן תוכחה, רב אמר עד הכאה, ושמואל אמר עד קללה, ורבי יוחנן אמר עד נזיפה. והמונע עצמו מן התוכחה עונשו גדול כמו שמצינו בש"ס שבת (נה.) עיי"ש.

אמנם מאידך גיסא יש לדעת מדברי התנא דבי אליהו רבה (יח) שהביא בביאור הלכה (תרח ב ד"ה אבל) וזה לשונו: הוכח תוכיח את עמיתך לעמיתך שהוא אוהבך ושהוא עמך בתורה ומצות אתה חייב להוכיח אותו אבל לרשע שהוא שונאך אין אתה חייב להוכיח אותו.

על פי זה דן הביאור הלכה דמה שפסק הרמ"א בדבר המפורש בתורה חייב למחות, דוקא שהוא באקראי, אבל אלו הפורקי עול לגמרי כגון מחלל שבת בפרהסיא או אוכל נבילות להכעיס כבר יצא מכלל עמיתך ואינו מחויב להוכיחו עיי"ש.

ולא רק לענין תוכחה, אלא אפילו לגבי מסייע לידי עוברי עבירה, בזמן שאין איסור תורה דלפני עור דלא קאי בתרי עברי דנהרא, ידועים דברי הדגול מרבבה (יור"ד קנא ש"ך סק"ו) דישאל מומר שרוצה לעבור במזיד אין ישראל אחר מצווה להפרישו.

ממדוי הדור - ההשתדלות עם פושעים

בזה אחד ממדוי הדור שחושבים ליקח מצוות, יוצאים להתווכח עם רשעים ואפיקורסים, רפורמיים ושאר פורקי עול, על מנת להופכם לבעלי תשובה.

לדברי התנא דבי אליהו רבה (שם) אסור להוכיחם, [וזה לשונו: וגם אי אתה רשאי להוכיח

אוצרות חיים

פנינים יקרים מבאר חיים נשאבים
מכ"ק מרן רביה"ק זי"ע
על פרשת השבוע

עובד אלוקים לאשר לא עבדו, התבוננו נא וראו את התנהגותו של קרח בבוקר השכם איך שעוסק אז בדברי הבל, ומאיך תסתכלו על התנהגותו של אהרן איך שהוא רץ למשכן ועוסק בעבודת הקודש באימה ובראה, ומיד תיווכחו לראות ולהכיר עם מי הצדק, ובוקר עם מעשיו מיד בבוקר וידוע ה' את אשר לו, שהיושב תהלות ישראל יושב ומצפה כביכול לענות אמן אחר ברכתיו, ואת אשר איננו לו מי שאין הקב"ה חפץ בשימושו ומבלבלים דעתו במחשבות זרות כדי לגרשו.

(חז"ר קרח, תש"מ)

ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם (במדבר טז טו).

הלשון תמוה דהוי ליה למימר לא הרעותי את אחד מהם ולא נשאתי את חמורם, וכן צריך ביאור מאי קא משמע לן פשיטא. ויתבאר בהקדם לבאר על פי פשוטות ענין הפדיון נפש שהיה נהוג אצל רוב תלמידי בעל שם טוב ואצל אבותינו הקדושים, שיש בזה ענינים גבוהים ונעלמים. דהנה ידוע העובדא מהשתלשלות נסיעתו של זק"ק הישמח משה זי"ע להרה"ק מלובלין זי"ע, שהביא עמו טבק ששלח תלמיד החוזה לרבו, ובדרך נסיעתו הרהר לעצמו את דברי הגמרא (כתובות קה ב) כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו מביא ביכורים, ודקדק מלשון 'המביא' שגם הוא מקיים מצות ביכורים בזה אפילו שאינו שלו, ואם כן יהי רצון שיהא נחשב לפני ה' כביכורים. וכשמסר להרבי מלובלין את הטבק הריח מזה ונענה ואמר שמריח ריח ביכורים, והוסיף שהרי בגמרא מבואר הלשון 'כל המביא' אם כן קיים מר בזה מצות ביכורים.

והענין בזה, שבמצות ביכורים יש המשכת רחמים והמתקת הדינים מעל בני ישראל, ועל ידי שנותן לצדיק אמת הרי כאילו הקריב ביכורים ועל ידי זה ממשיך לו הצדיק ישועה. אמנם מאיך היו צדיקים שלא נהגו לקבל פדיון נפש, מצינו בחז"ל (ברכות י ב) הרוצה ליהנות יהנה כאלישע ושאינו רוצה ליהנות יהנה כשמואל הרמתי, והענין שהתקשרו נפש בנפש עם כל אחד מישראל, והיו מצטערים בצרתם של ישראל, וממילא אף כשלא נהנו מהם יכלו להטיב עמם.

וזה שאמר משה רבינו אל תפן אל מנחתם אשר לא טהורה, ואל תענישם על זה כי אינם אשמים בדבר, שכן לא חמור אחד מהם נשאתי וממילא לא יכולתי לתקנם, אמנם אף על פי כן גלוי וידוע לפניך אשר ולא הרעותי את אחד מהם לומר עליהם שהם רעים וחטאים אלא אמרתי ואם אין מחוני נא מספרך, כי הייתי מצטער ומתבונן שבעבור חטאי גרמתי לפלוני שיחטא.

(לט"ק קרח, תש"מ)

ובכתר שם טוב כתב (הובא בבעל שם טוב עה"ת, פרשת נח עמוד התפלה אות לא) שהאדם בקומו משינתו שהוא נעשה בריה חדשה כמו שאמר הכתוב חדשים לבקרים אם יזכר תחלה דבריו דברי הרשות ופשיטא דברים אשר לא כן אף אם יתפלל ויעסוק בתורה אחר כך הכל מסתעפין ונמשכין אחר הדיבור הראשון וכו', ולכן יזהר האדם שיקדש ויטהר דיבורו הראשון ויזדכך מחשבתו הראשונה שתהיה דבוקה בקדושה כדי שימשוך אליה כל שאר הדיבורים אחריה, עיי"ש. וכן מבואר בצעטיל קטן (אות י) ובליקוטי אמרים להרה"ק הרבי ר' בער זי"ע.

וכן הקפידו אבותינו הקדושים זי"ע שלא להכניס שום אדם אצלם קודם תפלתם, ועובדא הוה בצאנז שאיש עשיר אחד היה אץ לדרכו בשביל עסקי מסחרו ורצה ליכנס לקבל ברכת פרידה קודם התפלה, הגבאי שכנראה נהנה ממתנת ידו הרשה לו להיכנס אל הקודש פנימה ולעמוד ליד הפתח עד שזקה"ק יבחין בו, כשראה אותו זקה"ק ושאלו על מבוששתו פתח בהתנצלות שהיות ועליו לנסוע עכשיו מרחק של כשמונים פרסאות והוא נמהר לצאת לדרכו בא עכשיו לקבל ברכת פרידה. נתרגש זקה"ק ותפס אותו בבית צוארו וגער בו: 'דו גאלגאן (-כך היה דרכו בקודש להשמיע גערת חכם, ויש הרבה פשטים בזה), מן הארץ עד לרקיע מהלך חמש מאות שנה וכו' - ושינן כל לשון הגמרא בחגיגה (יג א) עד - מלך קל חי וקים רם ונשא שוכן עליהם ועלי להגיע עד שם עכשיו מי יש לו דרך יותר ארוכה ללכת אני או אתה'. וכן אצל רביה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע אסור היה לילוד אשה להימצא בהיכל קדשו קודם תפלתו.

והנה אהרן הכהן היה עמוד העבודה והתפילה, וקרח שבא לחלוק על כהונתו של אהרן, כפי הנראה לא ידע מעבודתו בקודש והכנה שלו לעבודת התפילה בשעה שהוא עצמו היה עוסק בדברי ליצנות כל הלילה כמבואר בחז"ל, ולא מצינו שבבוקר עמד אז בתפילה כי היה טרוד בעסק המחלוקת, ולעומתו אהרן הכהן היה כל הלילה עוסק בתפילה ותחנונים ולימוד התורה, ומיד בבוקר הזדרז לעמוד בתפילה ולהקריב קרבנות לכפר על בני ישראל ורחושי מרחשין שפוותיה בבקשת רחמים עליהם.

לכך אמר להם משה רבינו 'שמעו נא בני לוי' אתם רק בני לוי ולא כלוי עצמו, היות בוקר וידוע ה' את אשר לו, כלומר מתוך ההתנהגות בבוקר ניתן להבחין ולהכיר בין

ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמישים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם (במדבר טז ב).

בבעל הטורים כתב ויקומו בגימטריא לחלק, ולהבין בעי מה צורך לרמז על זה והלא מקרא מלא דיבר הכתוב בכל הפרשה כולה שקרח עמד ובא לחלוק. ונראה דהנה ידועים הדברים שאיש אחד בא וסיפר לשון הרע בפני רביה"ק מלובלין זי"ע ונגרם מזה פירוד בקרב תלמידי הבעל שם טוב, והענין מעורר פליאה ותימה איך שהרה"ק החוזה שהיה בבחינת נביא האמין לדבריו, ואמרו צדיקים שהבעל דבר שמר על אדם זה במשך ארבעים שנה שלא יבא לידי הרהור עבירה כדי שבהתיצבו בפני הרבי לובלין יראה את קדושתו ויקבל את דבריו, ועל ידי זה ייגרם פירוד בקרב העדה הקדושה, והדברים עמוקים וטמורים וגבהו מהשגתנו.

ואולי יש לומר כן גם בקרח שכידוע אותיות שמו הם הסופו תיבות מפסוק צדיק כתמר יפרח, כי הבעל דבר שמר אותו בקדושתו וצדקתו כדי שיצליח לעמוד נגד משה רבינו, שלולי כן לא היה שומעם לדבריו לבא עמו. וזה שרמז הבעל הטורים 'ויקומו לחלק', רצה לומר שכל עיקר תקומתם ועמידתם בקדושה כל ימיהם היה בעצת הבעל דבר, כדי שבסופו של דבר יוכלו לקום ולעמוד לפני משה ולמשוך אחריהם חמישים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם.

(לש"ק קרח, תש"כ)

וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בוקר וידוע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו (במדבר טז ז).

יבואר לפי מה שכתב בהנהגות האדם לרביה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע (אות ט) כתב וישמור את עצמו מלדבר שום דיבור קודם התפלה אפילו דבר אחד כי זה מבטל כוונת התפלה, עכ"ל.

פתגמין קדישין על חודש תמוז

מלוקט

מתוך דברות הקודש

של כ"ק מרן

רבינו הגה"ק זי"ע

חודש תמוז הוא מהחדשים השפלים והקשים ביותר

...הצירוף של חודש תמוז יוצא מסופו תיבות הפסוק (אסתר ה יג) וכל זה איננו שוה לי וגו', דידוע שכל מה שהמן הרשע אמר הן המה דברי כח הטומאה שדיברה מתוך גרונו, ומפליא לראות איך שהמן הרשע למרות שכל עבדי המלך בכל קב"ז מדינות המלך אחשורוש, ולחד מאן דאמר במדרש (אסתר רבה א) מלך על כל העולם כולו, היו כורעים ומשתחוים לו, והיו לו מאתיים ושמונה שרצים, ועם כל זה אמר 'וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יושב בשעת המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה', והיה מונן ליתן עבד זה עשרת אלפים ככר כסף וכל אשר לו היש עוד פחות שבפחותים כמוהו, ומזה רואים את כח הטומאה שמוכנה להתמסר בכל אשר לה בשביל תאות כבוד שפילה.

ולכן שייך זה הצירוף בחודש תמוז דייקא דאיתא מהאריה"ק על הפסוק ויהיה כמשלש חדשים שחדשי טבת וחצי שבט ותמוז וחצי אב שהם ביחד ג' חדשים הם החדשים השפלים והקשים ביותר, שאז צריכים להשמר ביתר שאת מפני התגברות הטומאה, שאז עלולים להכשל גם במה שנוהרים בכל השנה, ואפילו שבשאר ימות השנה היתה נפשו סולדת מדברים משוקצים כאלו, מכל מקום בחדשים אלו עלולה הטומאה לייפות בעינינו את העבירה ולהכשילו במעשים אשר לא ייעשו רח"ל, ואז היצר בוער כתנור, והאדם שיוצא אז לרחוב איננו עוד אותו אדם שהיה קודם לכן, ומהך טעמא כינו חכז"ל לאלישע בן אבויה 'אחר', כיון שאחר שיצא לתרבות רעה לא היה עוד מה שהיה קודם לכן אלא פנים חדשות באו לכאן, וכמו כן מי שמהלך בזמנים אלו ברחוב נעשים פניו מושחרות עד שנשתנה והיה לאיש אחר.

ולכן בימים אלו יש להזהר ביותר מפתויי היצר וראוי להסתגר בבית המדרש כל היום כדי שישנה במקום קדוש ויהיה לו למחסה ומסתור, וימנע עצמו

שני יהודים יכולים להלך באותו דרך, ואחד מהם יראה יהודי אחר השב מבית הכנסת כשהטלית ותפילין מתחת לבית שחיו וממלמל בשפתיו דברי תורה, והשני יראה טומאה גרועה וקליפה טמאה ל"ע, ובאותו רגע שהראשון ישפיל את עיניו או שיפנה לדאות בצד זה יפנה השני לראות בצד אחר, ובאותו רגע שמזדמנת הקליפה יגביה השני את עיניו לראות, שכל תנועה וכל פעולה היא מן השמים, כי מלאכיו יצוה לך לשמוך בכל דרכיך (תהלים צא יא), ולא משנה באיזה דרך שתלך.

בכל יכלתו מלהלך ברחוב המלא טומאה וזוהמה, ואפילו בבית הכסא לא ישהה יותר מן ההכרח כיון שהוא מקום טומאה שחייב בנטילת ידים, ומי שיש לו דעת מתנהג יותר בקדושה בחודש תמוז מאשר בחודש אלו, כי ההכנות לימים הקדושים מתחילים כבר עכשיו, ואלו המתענים מ' יום קודם ראש השנה מתחילים להתענות כבר בימים אלו כמו שכתב בבמטה אפרים, ואשרי למי שיכול להעיד על עצמו לעת זקנותו שלא ידע בכלל שיש חטאות נעורים כפי שהעיד זקה"ק הישמח משה על עצמו...

(רעד"ר חוקת, תש"מ)

בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין

...היות שבימות הקיץ הללו שהחום שורר בחוץ סבורים אנשים שמפאת הטומאה שברחובות קריה אי אפשר לילך ברחוב מבלי להכשל, על כן מוצא אני לנכון לעורר כי לא כן הוא הדבר, אלא מי שמחפש טומאה ימצא את הטומאה, ואם אין האדם דבוק בתורת ה' אזי בכל מקום שרק ילך והיכן שישתיר עצמו תרדוף הטומאה אחריו לביתו, מה שאין כן כאשר אברך מקבל על עצמו לקיים שויתי ה' לנגדי תמיד ובלכתו בדרך ישנו לעצמו דף גמרא או את דברי התוספות, ואם ישב בסמוך ליהודי אחר ישוחח עמו בדברי תורה, וכשערוה עומדת לנגדו שאסור לדבר אז בדברי תורה יעיין בגמרא בדרך הרהור או שיעיין ויחזור בעל פה את המשניות, אז אין לו להתיירא משום חשש עבירה וילך לבטח דרכו בכל מקום שהוא, כי בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, אבל כשאדם הוא ל"ע הולך בטל ופורק מעליו עול תורה ומבלה זמנו להבל ולריק בלשון הרע ורכילות ושקרים ואולי אף ניבול פה וטומאה, אדם כזה ימשכוהו עיניו לכל דבר אסור וכל הטומאות שבעולם יזדמנו לנגד עיניו, וזה אמת ויציב.

ומצינו שהכריזו (קידושין פא א) הזהרו רבבי מאיר ותורתו, שהמזיקים והקליפות המחטיאים לא יעמדו לנגד עיניו, ולזה צריכים שמירה דלעילא, והרה"ק מהר"א מקאמארנא זי"ע שהיה קדוש ה' וגאון עולם אין די באר גדולתו, מעיד על עצמו במגילת סתרים שלו: 'ומהיום ההוא עד היום הזה עשרים וחמש שנה לא הסתכלתי ולא ראיתי ראייה בעלמא צורה של אשת איש, ויש לי שמירה מן השמים שלא תזדמן אפילו במקרה', עכ"ל. ופלא והפלא איך שיהודי מסוגל להעיד על עצמו כן ומספר כן לדורות, וקטני הדעת יאמרו כי אין כל פלא להשמר מזה כאשר ישנה שמירה מיוחדת מן השמים, אך אתם תלין משוגתם, כי אין נותנים בחינם שמירות כאלו מן השמים, המלאכים אינם עוסקים בכך למגנא אלא כאשר יש לאדם לב קדוש וטהור להשי"ת והעינים דבוקים תמיד בתורת אמת, אז מוסרים לו שמירה מיוחדת מן השמים שיוכל לילך בכל מקום שירצה וישמר מכל מכשול ועון...

ובבוא הימים האלו ויש אנשים הנוסעים למקומות הנופש וכדו', חייב כל אחד לעשות חשבון בנפשו, והבחורים ידעו כי כשישבו בבית המדרש וילמדו תורת אמת לא יצטרכו לחשוש מפני טומאת הרחובות, ובחור שהולך ברחוב ועולה במחשבתו ניצוץ מחשבה זרה אזי לא יועילו לו אלפי מקוואות, ועליו לעשות תשובה לא על מה שהלך ברחוב אלא על שלבו פניו מן החכמה, והטומאה היתה מסוגלת להכנס לשם...

(חור"ר שלח, תשמ"א)

תאוות הממון

...אפשר לומר שלזה צירוף שם הנכבד המאיר בחודש תמוז יוצא מסופי תיבות הפסוק 'וכל זה איננו שווה לי', דהנה כששוב באים ימי תמוז ועדיין לא נושענו לבו של אדם מתפלץ בקרבו ובדמעתו ערסו ימסה ופלגי מים ירדו עיניו על אורך ומרירות הגלות, ושוב חייב לקונן על חורבן בית ה', ואיך יוכל לסבול כל זאת, לכן מודעת זאת הצירוף של השם הנכבד ב"ה וב"ש דימי תמוז ייהפכו לששון ולשמחה כאשר תאמר אף אתה 'וכל זה איננו שווה לי' על אף שתהיה משופע ברוב כל, ומאוס תמאס בהבלי העולם עגלי הזהב והכסף ולא שוה לך ותבטל טומאה זו דתאות הבצע,

לפני הימים נוראים מקדימים לתקן ענייני קדושה שהיא ראשית כל

כל, וזהו עיקר וראשית יראת ה'.

(אוצרות דברי יציב, שבת סב ב)

כל הדרכים בחזקת סכנה

...כששומעים שאדם הלך ברחוב ואירעה לו תאונה או שפגע בו רשע או מחבל ח"ו, תולים את זה הבריות במקרה, ולא עולה על דעתם שאפשר שהטומאה בלבדה את רוחו והטריפה עליו השעיה לגרום לו כך, וזה שאמר אין מיתה בלא חטא (שבת נה א), שמכיון שהרהר בעבירה נעשה הפקר לחיות השדה, ולכן תלמוד חכם צריך שמירה ולא ילך ד' אמות בלא תורה (עיין תוספות סוטה יא), כי כל הדרכים בחזקת סכנה ובתלמודי חכמים מתגרים המזיקים ביותר ובלכתו ברחוב צריך שמירה יתירה, מה שאין כן בבית יש לו מזוזה על פתחו, וכן אין הנסיון גדול כל כך עבורו כמו ברחוב ששם אסור לו להסיח דעת מהתורה הק' אף לרגע קט בהתהלכך תנחה אותך וגו', לכן היו תלמודי חכמים מעוטרים בתפילין כל היום כדי שיזכרו תמיד ולא יסוּחו דעת מהתפילין, ומחשבתם תהיה כשרה ודבוקה בבורא כל עולמים כדי לבטל הקליפות שהם ככסלא לאוגיא...

(רעד"ר בשלח תשמ"א)

5 המשך מעמוד

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל (במדבר טז לג).

במסורה, ויאבדו מתוך הקהל, ויאבדו כלי מלחמה. ויבאר דהנה עיקר חטאו של קרח היה בזה שלקח את עצמו לצד אחד להיות נחלק מתוך העדה (רש"י, במדבר טז א), וכתרגומו ואתפליג קרח, דאף אם היה לו כוונות רצויות וטענות נכונות וצודקות המתקבלות על הדעת בכל זאת לא היה לו לעשות פירוד בין הדבקים, שכל העדה כאיש אחד תחת הנהגתו של משה רבינו והוא לוקח עצמו לצד אחד לעשות חילוק ומריבה. כי בזמן שישראל באגודה אחת אין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם ואפילו אם הם בשפל המצב, כמבואר בחז"ל (בראשית רבה לח ו).

ומעצם הדבר דקרח שפקח היה לא חש לנפשו לחלוק על משה, ולא שת לבו לכל האזהרות שהזהירם משה מפי הגבורה, אפשר לשפוט שהיתה כוונתו לטובה ועד שהיה מוכן למסור נפשו עבור זה. ואכן כל המחטות האלה זכו להיות צפוי למזבח, כי הקריבם לפני ה' ויקדשו.

ובאה המסורת לבאר מדוע איפה נענשו, ואמר 'ויאבדו כלי מלחמה' בגלל אשר 'ויאבדו מתוך הקהל', היינו לפי שפירשו עצמם מן הציבור ועשו פילוג ומריבה, וגדול עונש המחלוקת ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

(ליש"ק קרח, תשי"ח)

לא יהיה לכם זמן לחטוא

הדרך של עוסקי התורה - שורשה ועיקרה הוא שעל ידי שיעסוק בתורה יומם ולילה, לא יהא לו אפס הפנאי לשמוע לעצותיו של היצר הרע, וכמו שהתבטא פעם הרה"ק מקאצק זי"ע לחסידיו "איננו מבקש מכם לבל לחטוא, בקשתי הוא שלא תהא לכם זמן כלל לחטוא", מה שאין כן הדרך של יזכיר לו יום המיתה, על אף שעל ידה מתעכב מלחטוא מרוב פחד ומורא אבל צריך להלחם בכל רגע עם היצר הרע אשר הוא מלך זקן וכסיל, ומי יכול לומר זכיתי לבי לבלתי יכשל, והרי היצר הרע יכול להלחם גם עם פחד החטא, וכמו שרואים בעוה"ר אצל מי שאין עמלו בתורה שמיד מסיתו היצר הרע לחטוא, שכאשר מים אין בו - ואין מים אלא תורה - מיד נחשים ועקרבנים יש בו ח"ו. וזהו המכוון בדברי התנא הסתכל בג' דברים, וכדברינו שזהו דרך המלך של יעסוק בתורה שעל ידי זה ישוב לה' מתוך שמחה, והמעלה בזה ואין אתה בא לידי החטא, שלא תבוא כלל לידי נסיון של חטא מרוב טרדתך בעסק התורה, וכמו שמבקשים ואל תביאנו לידי נסיון...

(רבינו שליט"א, שיעור פרקי אבות רשת שלח תשס"ג)

ועל ידי זה תיבטל טומאת הרציחה ושפיכות דמים, והשי"ת ישחט למלאך המות וידרוך פורה בתוך בצרה, ובזה יוכלו ישראל קדושים להפך חודש חשוך זה מאפילה לאורה לאורו של המלך המשיח ומשעבוד לגאולה ולששון ושמחה...

(רעד"ר שלח, תשל"ג)

אמנם עי' בשו"ץ בית שלמה (יר"ד ח"א סי' קפ"ט), דאף שמדברי השו"ע והרמ"א שלא הזכירו דברים אלו נראה דלא סברו דשייך הסכה הזאת בזמננו, מ"מ יש להחמיר בזה אף בזמננו, וכדברי רש"י (ע"ז ל.) וגם הדפ"ח מביא לאסור הדברים הנ"ל ע"כ אין להקל.

השדה (ח"ג סי' ס"א) ובמשמרת שלום יר"ד שם ו"א להיפך דרך בביצה חיה יש קפידא ולא במבושלים או צלויים (כ"פ בשו"ת בית שלמה ח"א יר"ד סי' קפ"ט עיי"ש)

ג. אם שייר קליפת הביצה או עיקר השורש שבראשו הבצלים או השומים אין קפידא (שם בגמ' נצה)

ד. הא דאמרינן דמהני בשייר קליפת הביצה הוא דוקא בביצה מבושלת בקליפתה משא"כ בביצים חיים לא נהגינן לשום בתוכו קליפת ביצה אלא מערבין מלח או צוקער עד כדי שמרגיש הטעם (שם בדברי יציב אות יד')

ה. כל החשש באלו הדברים שעבר עליהם הלילה הוא דוקא אם לנו כל הלילה ולא חששו על לינת תחילת לילה או רק סוף לילה (שם בדברי יציב אות י"ג)

ו. בשומין ובבצלים אפשר להצילם מרוח רעה ע"י שיטגנם או שיערבנם בשמן ומלח באופן שעשה מזה איזה מאכל (שם בדברי יציב אותו')

ועי' בדרישה (יר"ד קט"ז סק"ז) על מה שלא הזכירו בשו"ע דלא חשוב אלא דברי אכילה, ועדיין קשה דיש עוד הרבה דברים שאסורה אכילתם משום סכנה ולא הזכירם וכן הקשה בספר אומר השכחה להגר"י פיק ז"ל, ונתירך מרן רביה"ק ז"ע דזה כוונת הרמ"א (שם) "וכן יזהר מכל הדברים המביאים לידי סכנה כי סכנתא חמירא מאיסורא ויש לחוש יותר לספק סכנה מלספק איסור" וכן אפשר לדייק מלש"ו המחבר בשו"ע חו"מ (סי' תכ"ז ס"י) "וכל העובר על דברים אלו וכיוצא בהם" ומשמע בכל הסכנות ולא רק מה שהזכיר בפירושו (ועי' בדברי רביה"ק ז"ע בזה בשו"ת יר"ד סימנים לא - לו עיי"ש)

א. אין לאכול שום או בצל או ביצה קלופין שעבר עליהם הלילה מפני שרוח רעה שורה עליהן (גמ' נדה יז, וזכור הלכה בראשונה בתוס' שבת קמ"א (ד"ה הנז) ובתוס' ביצה יד, (ד"ה איכא) וברא"ש שם סי' כ"א וכה' בפר"ח יר"ד סי' קט"ז סק"ט, ובשועה"ר הל שמירגוה"נ ס"ז ובערוה"ש יר"ד שם סכ"ב, כה"ח שם אות צ"ב, וכ"פ הח"ח בליקוטי הלכות בנדה שם, שו"ת דברי יציב יר"ד סי' ל"א)

ב. האיסור בביצה קלופה שעבר עליהן הלילה בין חיינן בין מבושלין בקליפתן, ואם בשלם בלא קליפתן אפשר דאין בהם רוח רעה (עיי"ש בדברי יציב אות ח' ובגוף הדבר י"א דבביצה חיה אין סכנה וכ"פ בשו"ת פרי

שערים בהלכה

הרה"ג רבי דוד וולנר שליט"א
מו"צ בקהילתנו בעיה"ק ירושלים

אוכלים ומשקים שיש בהם סכנה

במשנת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זיע"א
• לרגל שבת שלפני היארצייט תשפ"א •

בגמ' (נדה יז) ארשב"י ה' דברים העושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו. האוכל שום קלוף ובצל קלוף וביצה קלופה ואפי' דמנחי בסילתא וצייירי וחתומי רוח רעה שורה עליהם וכו', פירש"י העושה כן נענש על עצמו וחובת דמו נדרשת ממנו לאחר מיתתו כשאכל הדברים הנ"ל שעבר עליהם הלילה, והנה למעשה לא נזכרו דברים אלו בשו"ע (יר"ד סי' קט"ז) שמדובר שם מדברים האסורים משום סכנה, והרבה תמהו על כך, ועי' בבכור שור (שבת דף פ"ב) דדעת המהרש"ל והרמב"ם הוא שהדברים הסגולים נשתנו בדורות אלו, ועתה אין כי אם למיחש בעלמא בדברים אלו, ויש שסמכו על דברי המג"א (סי' קע"ג) דנשתנו הטבעים.

<<< המשך בעמוד 11

מס' 072 237 3863 718 819 3023

קול צאנו קלויזענבורג

אגודת חסידי צאנז

פרינס החודש - סיון

נתנדב ע"י

הרב אברהם פנחס וויעדער ה"ו
לרגל שמחת הולדת הבת למנחם ובשעתו מ"צ

פרינס השבוע - שלח

הרה"ג ר' **נפתלי בנימין פאשקוס** ה"ו
לרגל שמחת נישואי בתו למנחם ובשעתו מ"צ

פרינס השבוע - קרח

מוה"ר ר' **חיים וואלדמאן** ה"ו
לרגל שמחת הולדת בתו למנחם ובשעתו מ"צ

פרינס היום

מוה"ר ר' **קוה"א יחודה שווארץ** ה"ו מוה"ר ר' **צחק וילבער** ה"ו
לרגל שמחת הולדת בנו למנחם ובשעתו מ"צ לרגל שמחת הולדת בנו למנחם ובשעתו מ"צ

זכות לימוד התורה יעמוד להם ולזרעם לאורך ימים ושנים להתברך בכל מיילי דמיטב בריית גופא ונהודא מעליא.

בברכה מחובה
עשתים קול צאנז קלויזענבורג
בשם אלו החסידים

מי שרוצה לתוב לטעמית ולכות את הריבם לגי' קצין או לרגל השמחה במשפט, נא להשאיר מודעה על המערכת 9 - 0 ואחר מחברי המערכת יתקשר בהקדם האפשרי

מס' 072 237 3863 718 819 3023

קול צאנו קלויזענבורג

אגודת חסידי צאנז

"יזכור אהבתם ויחיה זרעם"

שמחים אנו בזה להודיע לכל אנשי שלומינו שיחיי מאזיני מערכת קול צאנו קלויזענבורג, שכהכנה דרבה לקראת יומא דהילולא קדישא של כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק רבינו זי"ע ועכ"א סידרנו בעזה"שית "מסגרת מיוחדת" למשך שבוע הבא, בה יהא ניתן לשמוע מדי יום ביומו

אוצר מלא של דברות קודש,
וסיפורים ועובדות, ועוד, אודות בעל הילולא
מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

וקטע מתפילה נדירה בכל יום
מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק צוקללה"ה
וגם לרבות דברי זכרון מאת הרבה תלמידי רביה"ק זי"ע
וראינות בכל יום עם משמשים בקודש וכדו'

שמעו ותחי נפשכם!

חננת הארכת

מאמרי השקפה בראי היהדות הצרופה
 | לחזק את עם ה' | לפזר הערפל | לדעת איך להשיב |

שנאת עולם לעם עולם

"הלכה עשו שונא ליעקב" * הרע שונא את הטוב * הגויים - כפויי טובה * ההבדל שבין "טוב שבגויים" לבין הגוי המצוי * והבוטח בה' חסד יסובבנו

הרע שונא את הטוב

ומאז ומעולם היתה שנאה עזה שוררת בחלק הרע נגד החלק הטוב, ודבר זה החל כבר מיום ברוא ה' אדם על הארץ. בראשונה מוצאים אנו זאת בקין שקם על הבל אחיו ויהרגוהו, וכן מצינו בדברי חז"ל בדור המבול שברוב רשעותם אמרו על נוח - אשר הכתוב מעיד עליו "נח איש צדיק תמים" - אילו אנו רואים אותו נכנס לתיבה אנו שוברין אותה והורגין אותו, ועל כן אמר הקדוש ברוך הוא "הרי אני מכניסו בעצם היום, ונראה דבר מי יקום". וכגון זה מוצאים אנו במדרש רבה שאמר הקב"ה אילו מל אברהם בלילה היו בני דורו אומרים אילו היינו רואים אותו, לא היינו מניחים אותו למול, ועל כן נימול אברהם בעצם היום. וכן נמרוד הפיל את אברהם לכבשן האש ויצא בשלום, וכשבא לארץ ישראל נתהווה רעב בארץ ואמרו יושבי המקום ההוא מחמת שזה המין בא אלינו אירע להו מקרה זה. ואתה, קורא נכבד, לך נא ראה באגרת הקודש שבסוף ספר "נועם אלימלך" שהאריך בענין השנאה והמחלוקת של אומות העולם על בני קל חי אשר כבר היה לעולמים.

כמו כן מצינו ביצחק אבינו אשר קנאו אותו פלשתים וסתמו בארותיו וימלאום עפר, ויצחק אמר אל אבימלך ואחוזת מרעהו "מדוע באתם אלי ואתם שונאים אותי". ושנאה זו קלקלה את השורה אצל אומות העולם אשר בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, ושמעתי מכ"ק אדמו"ר ז"ל"ע (שליט"א) הפירוש במה אנו אומרים "והיא שעמדה לאבותינו ולנו" וכו', כלומר, מודים אנו לה' על זאת שאנו יודעים כבר את מזימותיהם האפלות של אומות העולם, ונהיר לנו שעומדים הם עלינו לכלותינו בכל דור ודור, ועל כן נזהרים אנו לבלתי לכת שולל אחר פיתוייהם, ובידיעה זו ישנו חלק גדול בהצלחה מיד הגויים, אשר הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. וזהו כוונת "והיא שעמדה", שהיא היא, הידיעה הלזו, עמדה לאבותינו ולנו להשמר מהם ומהמונם וד"ל.

"הלכה - עשו שונא ליעקב"

חכמי הש"ס קבעו "הלכה" לדורות, "הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב" (ספרי, בהעלותך ט') ואכן, כל זמן שעם ישראל ידע לנהות אחר חכמי התורה ומאורי הדורות - אשר ראו נכוחה ברוח קודשם כי האומות כולן בחרב חייהן, וזה דרכם כסל למו לחשוב מחשבות ולעוץ עצות ותחבולות שונות ומשונות לאמר "לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל ישראל עוד" חס ושלום. - כי אז ידעו כל פזורי ישראל להזהר ולהשמר מהם לבלתי התעסק עם הגויים מטוב ועד רע, יען, כי חשוד הנכרי על על שפיכות דמים, עד שאמרו חז"ל (עבודה זרה כ"ב ע"א) "לא יתייחד אדם עם העכו"ם מפני שחשודין על שפיכות דמים", ועוד אמרו שם (דף כו, וכז.) שנכרית לא תיילד את בת ישראל, וכן שאסור להתרפאות אצל רופא נכרי מפני שחשודים לשפוך דם ישראל, וכן מצינו שם בגמרא עוד כמה וכמה עניני זהירות שיש לו לישראל להזהר מהם ומזימותיהם השפלות. הן הן גבורותיו ונוראותיו של אלקי ישראל, על כי כבשה אחת קיימת ועומדת איתן בין שבעים זאבי טרף אשר לולי ה' שהיה לנו כי אז חיים בלעונו בחרות אפם בנו.

אמר הכתוב, (איכה א') היא ישבה בגויים לא מצאה מנוח כל רודפיה השיגוה בין המצרים. עובדה קיימת זו מלוא בכל תקופה ומראותיה את כל קורות עם ישראל מיום היות יהודה לגוי ועד היום הזה. יפה נדרש מקרא זה בספר "בני יששכר" (מאמרי תמוז אב, מאמר ג' סימן ה') וזו לשונו הקדושה הנה דרשו חז"ל היו צריה לראש, כל המיצר לישראל נעשה ראש. הנה יש לפרש דרך צחות דהק' כמעט כל הגויים יודעים זה ואין עם הארץ ביניהם שלא ידע מזה המאמר, על כן הם משתדלים להצר להם, וזה שאמר היא יושבה בגויים לא מצאה מנוח (על כן שאמרו מנוח עם ארץ היה) לא מצאה מי מהגויים שיהיה עם הארץ בדבר, ע"כ כל רודפיה השיגוה בין המצרים במקומות שהיו יכולין להיות מצירין להם, ודפח"ח.

- מעולם לא
- היה גלוי לעין
- כל שנאת
- האומות
- לישראל
- כבדורותינו
- אלה. והסיבה
- המכרעת
- לשנאה זו
- שהתרגשה
- והתגברה
- בעתים הללו
- היא מחמת
- התערערות
- אמונת חלק
- מעם ישראל
- בהשקפת
- חכמי ישראל
- בכל הדורות

דבר זה היה נקוט בידיהם של חכמי התורה מנהיגי ישראל – "הן הם לבדד - ישכון", רק כאשר עם ישראל ישב בדד ללא שום קשרים ויחסים עם אומות העולם, אז ישכון ישראל לבטח, אבל "ובגויים – לא יתחשב", אם מתקשרים עם גויי הארץ – אשר פיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר – כי אז לא יהיה להם לישראל שום חשיבות בעיני הנכרים.

הגויים - כפויי טובה

הדבר מפורש ויצא בגמרא (בבא בתרא צא:)

"הו אומרין בי מדרשא דמודי להון נפיל בידיהון, דמתרחיץ עליהון דיליה דילהון", - המודה לנכרים ומתרצה להם במה שאומרים כדי למצוא חן בעיניהם, סופו שנופל בידיהם, והבוטח בהם – מאבד מה שיש לו שעל ידי שמתגלה להם – לוקחים כל מה שיודעים ששייך לו, וכמו שרואים אנו בחזקיהו מלך יהודה שהראה לשליחי מלך בבל את כל בית נכתו את כסף והזהב וכו' ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו, וכאשר ישעיה הנביא שמע כל זאת, אמר לו "הנה ימים באים ונישא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה, לא יוותר דבר אמר ה'", וכן היה.

וכן נראה זאת בעליל בגלות מצרים אשר על אף שכל עצם קיומם והישראותם של המצרים בחיים בשנות הרעב היו רק בזכותו של יוסף, ועל ידי חכמתו ועצותיו נתעשרה מצרים כאשר הכביד הרעב בעולם וירדו כולם מצרימה כמאמרם ז"ל (פסחים ק"ט) – בכל זאת מיד אחר מיתת יוסף קם דור חדש אשר לא ידע את יוסף, והמצרים החלו לשעבד את בני ישראל בעבודת פרך ומיררו את חייהם ולא זכרו, ולא רצו לזכור, את כל הטוב והעושר אשר הנחילם יוסף.

ההבדל שבין "טוב שבגויים" לבין הגוי המצוי

מזה נראה כי ברור מללו רבנו קמאי בכל הדורות שלפנינו כאשר אמרו "טוב שבגויים הרוג". קטני אמונה פקפקו תמיד באמיתותה תועלתה של אמת ברורה זו. שמעתי מפי

<< המשך מעמוד 8

- א. אם נתערבבו הביצים באפיה או בשל בישול לא סמכין על היתר של ביטול ברוב (שם דברי"צ אות י' שמביא מהפסוקים דכל דבר סכנה הוי איסור דאורייתא בל"ת יעשה, ומוסיף רבינו ז"ע דבדבר האסור משום ר"ר מאן יימר שהר"ח בורח כשמוסיפין עליו ששים, וכן אסור לערבבם לכתחילה באפיה כאן דאין מבטלין איסור לכתחילה)
- ב. אין להקל להדיחן במים ג' פעמים כדי להעביר הרוח רעה (שח אות י"א, ועיי"שמה שרצה בשו"ת יד מאיר להקל להדיחן כוחו בנט"י שחרית, וכתב רבינו ע"ז דבענינים אלו אי אפשר לדמות מילתא למילתא וכ"ע בארצות החיים ע"ש וכעיי"ז כתב בשו"ת מעות יצחק ח"ו סי' ע"ד)
- ג. אין להקל בזה אף לצורך מצוה או לצורך סעודת שב"ק (שם אות יב' ועיי"ש דהברא מהקבלת יעקב דרך במקוֹסן לשמה אמרינן שומר מצוה לא ידוע וכו', וגם דכשיש יכולת באדם לשמרו מהסכנה לא מהני המצוה)
- ד. אין להשתמש בהן אף לדבר מצוה (עיי"ש באות טז' באריכות הדברים)

זה דרכם של הגויים כולם, מטוב ועד רע, אלה בנצחנמו ואלה ברצחנמו. ואם כן, כאשר אפילו הטוב שבגויים עומד עלינו לכלותינו ועל חרבו יחיה – הרי הבא להורגך השכם להורגו. ואין לנו בכל זה להישען אלא על אבינו שבשמים אשר הוא שומר עמו ישראל לעד.

זה דרכם של הגויים כולם, מטוב ועד רע, אלה בנצחנמו ואלה ברצחנמו. ואם כן, כאשר אפילו הטוב שבגויים עומד עלינו לכלותינו ועל חרבו יחיה – הרי הבא להורגך השכם להורגו. ואין לנו בכל זה להישען אלא על אבינו שבשמים אשר הוא שומר עמו ישראל לעד.

זה דרכם של הגויים כולם, מטוב ועד רע, אלה בנצחנמו ואלה ברצחנמו. ואם כן, כאשר אפילו הטוב שבגויים עומד עלינו לכלותינו ועל חרבו יחיה – הרי הבא להורגך השכם להורגו. ואין לנו בכל זה להישען אלא על אבינו שבשמים אשר הוא שומר עמו ישראל לעד.

והבוטח בה' חסד יסובבנו

מעולם לא היה גלוי לעין כל שנאת האומות לישראל כבדורותינו אלה. והסיבה המכרעת לשנאה זו שהתרגשה והתגברה בעתים הללו היא מחמת התערערות אמונת חלק מעם ישראל בהשקפת חכמי ישראל בכל הדורות ואזהרתם לבלי להאמין לאומות העולם ולא לסמוך עליהם במאומה, על כי כל מגמתם ומטרתם היא להכחידנו מגוי ח"ו שלא יזכר שם ישראל עוד, ואפילו אם מתעטף הגוי באיצטלאל של מלך גואל ומושיע, לתקן את עוולתם של הגויים בעבר וכדומה – אין לבטוח ולהאמין בו כלל. "אל תבטחו בנדיבים" ו"מבטוח בנדיבים – כל גויים סבבונר", ועל כן ברור כי "טוב לחסות בה".

גליון ב - מנחם אב תשל"א

מהנעשה והנשמע

הוא יברך את מי ששומר פיו ולשונו

ישיבה גדולה – ביום ג' העעל"ט זענען די חשוב'ע בחורים גבאי וועד מורא מקדש אין ישיבה אריין בקודש פנימה צו כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א מיט חתימות פון רוב בחורי הישיבה בקבלות טובות איבער מורא מקדש, עס איז געווען קענטיג על פני הקודש קורת רוחו פון די קבלות און די רבי שליט"א האט אנגעוואונטשן די גבאים אינאיינעם מיט די בחורי הישיבה ברכות לרוב און אז זיי זאלן קענען ווייטער שטייגן בתורה ועבודה ויר"ש.

והכינותי לך מקום

בארא פארק – מרכז מוסדות הקדושים דחסידי צאנז קלויזענבורג אין בארא פארק איז באוואוסט אז עס קומען אריין מידי יום ביומו צענדליגע פרישע אפלעקאציעס צום נייעם לערן יאר. אין די טעג האבן די מנהלי ועסקני המוסדות זיך ארויסגעלאזט אויף א געיעג נאכצויאגן די וואוקס פון די ריבוי התלמידים והתלמידות כ"י, אין די תלמוד תורה וואו עס נויטיגט זיך באדליגע פארשריט ווערט יעצט געליפערט עטליכע טרעילערס צו אקאמענדירן אין זיך די אלע תלמידים שיחיו, און אין די בית חינוך לבנות בויעט מען צו א גאנצע נייע ריזיגן שטאק אלס נאך א פליגל פאר די בית ספר גבוה וואס וועט ערמעגליכן אויך די עלעמענטרי זיך אביסל צו אריענטירן אויף א ברייטערן פארנעם.

גן בתוך העיר

קרית צאנז לעיקוואד – אזוי באריכטעט שוין עטליכע מאל האט דאס שנעלע וואוקס און בליה פון די נייע שטעטל קרית צאנז אין עיר התורה לעיקוואד אויך געצויגן צו זיך די אינטערעסע פון די שטאטראט אין לעיקוואד. דאסמאל איז עס

ויקחו לי תרומה

וועד קרן בנין בית המדרש החדש המרכזי מאנסי – דעם געוועזענעם וואך האבן די עסקנים פון די וועד ווייטער ממשיך געווען אין זייער הייליגע עבודה און מתרים געווען אנשי שלומינו בעיר ואם בישראל בארא פארק, די עסקנים געבן איבער דאס וואימקייט וואס אחים לדעה האבן צו דעם פראיעקט, און זאגן אז דאסמאל איז די סומע פון אריינגעקומענע נתינות פון די ווארימע נדיבים בעם געשטאנען ביים פאנטאסטישן סומע פון א פערטל מיליאן דאללער, עסקנים זעצן ווייטער פאר אין זייער עבודת הקודש און פארשפרעכן בעזהש"ת אויף א פארטיגן בנין אין די גאר נאנטען צוקונפט.

ותן חלקינו בתורתך שבענו מטובך

רשת הכוללים בבארא פארק – אזוי ווי ברייט באריכטעט איז פארגעקומען א קאמפיין לטובת די כוללים אין בארא פארק וואס שטייט שוין פאר איבער פינף און זיבעציג יאר און איז נאך נתייסד געווארן דורך כ"ק מרן רביה"ק ז"ע אין פערנוואלד בזמן החורף פון שנת תש"ו, די כולל וואס האט שוין אין איר באזע א גרופע נגידים וואס שטיצן איר ברוח נדיבה דורכאויס די יאר האט אבער געדארפט פון פריש אויסשטרעקן אירע ארעמעס פאר נאך געלט צוליב ריבוי העם לומדי תורה כ"י, דאס קאמפיין איז ארויסגעגאנגען דורך די חשובי לומדי התורה וואס האבן אריינגעברענגט הונדערט פינף און זעכציג טויזענט דאללער דורך צוויי און א האלב טויזענט נדיבים בעם, עס איז כדאי אנצומערקן אז דאס אלעס איז געטוהן געווארן נאך ביים בין הסדרים, די יונגעלייט געבן איבער אז בשעת די סדרי הלימודים איז נישט אנגעמערקט געווארן אין די היכל הכוללים קיין שום רושם אז היינט קומט פאר א קאמפיין.

שיעור"ו לו זמרו לו

ישיבה גדולה – פאריגע וואך זענען פארגעקומען אין די היכל הישיבה שיעורים דורך הרה"ג רבי צבי זאב בערגער שליט"א מו"ץ בקהילתנו הק' בב"פ פארק כירה וואס לערנט יעצט געלערנט אין ישיבה פון די מקור אין די גמרא אראפ צו פוסקים ביז צו די היינטיגע מציאות אין פארשידענע שאלות, אזוי אויך האט הרב אשר פריעדמאן שליט"א ארומגערעדט בגודל מעלת שתיקה יפה בשעת התפילה.

געוואנדן איבער א פארק וואס די שטאטראט האט באשלאסן צוצושטעלן פאר'ן נייעם בליענדן קהילה הינטער דעם בנין בית חינוך לבנות, וואו עס ווערט יעצט געבויעט א הערליכן שפילגארטן מיט אלע אירע צוגעהערן אויף גאר א ברייטן פארנעם. אנשי שלומינו באדאנקען זיך הערצליך פאר עסקני קהילתנו וואס ארבעטן מיט האנט ביי האנט מיט די באהערדע על כל עניני הקהילה.

אכסוף נועם שבת

ישיבה גדולה – ליל שישי פר' שלח העעל"ט האבן זיך די תלמידי ישיבתנו הק' זיך ארויסגעלאזט צו דעם דערנעבנדיגן סטעטן איילענד אין ביהמ"ד גראסווארדיין וואו די בחורים זענען זיך צוזאמען געקומען אויף א ווארימע פארברענג, עס האבן אויפגעטראטן הרה"ג רבי חיים יהודה פאללאק שליט"א רב הביהמ"ד און הרה"ג ר' יוחנן פילטשיק שליט"א ר"מ בישיבת קרלין סטאלין בב"פ.

בן חמש למקרא

קרית צאנז לעיקוואד – כנהוג מימים ימימה איז אויך אין די תלמוד תורה אין לעיקוואד פארגעקומען דעם אור אלטן מנהג פון מאכן א חומש סעודה פאר'ן ארטיגער כיתה א' ביום א' העעל"ט, די מעמד איז פארגעקומען אין דעם נייעם הערליכן בנין בית חינוך לבנות צאנז קלויזענבורג אין שטאט, עס האבן אויפגעטראטן הרה"ג רבי צבי אלימלך הערשקאוויטש שליט"א דומ"ץ דקהילתנו הק' בקרית צאנז לעיקוואד און דער מלמד הרב ישעי' צבי העסקל שליט"א, דערנאך האבן זיך די הורי התלמידים משמח געווען אבות על בנים בריקודין של מצוה מיט די חתני המקרא.

הרבני הנגיד מוה"ר הערשל רייכמאן שליט"א עמוד התווך של ממלכת צאנז קלויזענבורג ברחבי תבל, באזוכט ביי די בוי ארבעט פון בית מדרשינו הגדול 'בנין רייכמאן' במרכז העיר מאנסי

שמהות ואירועי השבוע

פרשת חקת

ספורי אות ומופת

אינטרעסאנטע געשיכטעס איבער וואונדערליכע ישועות

לשמך בכל דרכיך

מיין קאר איז געפלוויגן... איך האב פרובירט אויסצוכאפן די אנדערע קארס פארנט פון מיר, פארנדיג אהין און צוריק צווישן די ליניעס, ווען יעדע מינוט לויפן מיינע אויגן צום זייגער. וועלן מיר מאכן די פליגער באצייטנס???

שלעפנדיג אן אנגעלאדנטע וואגן פול מיט רענצלעך האב איך אריינגעשטורעמט א פארסאפטער אין לופט פעלד, ווען אונטער מיר שלענגלען זיך אונטער מיין משפחה. איך האב גלייך באמערקט אז עפעס שטימט נישט. אלע טישלעך זענען געווען לידיג. איך בין צוגעלאפן צום ערשטן טישל, און אויסגעשטרעקט די הויפן פאספארטן. די איינגעשטעלטע האט אויפגעהויבן זיינע אויגן מיט וואונדער. "אזוי שפעט?"

מיין האנט איז אנדערגעפאלן. וואס טוה איך דא?

"אנטשולדיגט, אבער די געזיט איז שוין פארמאכט", האט ער מיר געזאגט שטרענגערהייט.

נישט האבנדיג קיין צווייטע ברירה האב איך אים געפרעגט צו ער קען כאטש אריבערפירן אינזערע טיקעטס אויפן קומענדיגן פליגער. קאלטבלוטיג האט ער מיר געגעבן צו פארשטיין אז איך וועל דארפן מאכן פרישע טיקעטס און באצאלן דערפאר דעם פולן פרייז.

איך האבן זיך אויסגעדרייט אן אנטווישטער. פון צווישן מיינע ליפן זענען אליין ארויס די ווערטער, 'טאטע אין הימל, איך זאג צו צו געבן צדקה פאר צדקה ארץ ישראל איך זאל זען דא א ישועה'.

איך בין צוגעגאנגען מיט זיכערקייט צו אן אנדערע איינגעשטעלטע, אים מסביר געווען אז איך האב פארפאסט מיין פליגער, און געבעטן ער זאל ביטע אריבערפירן מיינע טיקעטס צום קומענדיגן עראפלאן.

אן קיין שאלות, האט ער געטוהן פונקט דאס - מיר געגעבן טיקעטס פאר די נעקסטע פליגער. איך בין געפארן לחיים ולשלום נאך דעם זעלבן טאג.

ט.ד. - בארא פארק

האט איר געהאט א מופת?
האט איר געזען א ישועה?
טיילט עס מיט מיט אנדערע!
845-834-7269

June 2021

תמוז תשפ"א

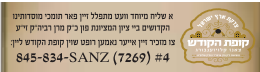
זונטאג
ג
13
חתנת החתן הבה"ח מתתיהו יקותיאל נ"ו בן הרה"ח מוה"ר אברהם צבי זעלצער ה"ו, באולם לעגאסי (ב"פ).
חתנת החתן הבה"ח משה יוסף נ"ו בן הרה"ח מוה"ר יחזקאל הלוי לאווי ה"ו עב"ג בת הרה"ח מוה"ר אלימלך הלוי בלומנבערג ה"ו, באולם תפארת מרדכי (ב"פ).

מאנטאג
ד
14

דינסטאג
ה
15

מיטוואך
ו
16
חתנת החתן מורינו יעקב קאפל נ"ו בן הרב אברהם מאיר זילבער שליט"א באולם אור החיים וויזניץ (ב"פ).

דאנערשטג
ז
17

ערש"ק
ח
18

שב"ק
ט
19
חקת
אבות פרק ה
יומ"ד של כ"ק מרן רבינו הגה"ק זיע"א

מוצט"ק
ברוקלין..... 9:42
מאנסי..... 9:43
לעיקוואד... 9:41

הדלק"ג
ברוקלין..... 8:11
מאנסי..... 8:13
לעיקוואד... 8:10

"קופת הקודש"
טלפון לזיין
845-834 -
SANZ (7269)

TELL: 845-834-7269
EMAIL: kh124056@gmail.com

צו מיטטיילן אייער שמחה,
זייט אייך מקשר צו קופת הקודש

קורצע מאמרים איבער
די גרויסקייט פון
צדקת ארץ ישראל

אמרי קודש

ואני מבטיח לכם... לא אשכח חס ושלום חסדכם מאיתי, ותמיד אמליץ עבורכם לטובה ולברכה, ובכל עת שתצטרכו לאיזה ישועה תגדרו לאותן הצדקות שפעלתם עבורן.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק זיע"א בצוואתו הקדושה)

845.
834.
SANZ
7 2 6 9

7 ארגון ח"ן וחסד
נעשן א חלק אין פעולות וחסד

8 כוס ישועות
ארייבישן א מופת פאר די מוסדות

9 לאזן א
VOICEMAIL

1 מערכת אוטמטית
צו תרום זיין 24 שעה אוטמטיש

2 קופת הקודש
צו קומען צום אג"ס

3 והריקותי לכם ברכה
אייסנציונעל און באשענען פישקעס

4 קו הישועות
שיקן נעמען צו רופליל ביי מקומות וחק

5 תורת ארץ ישראל
אנטייל נעמען אין החזקת השלילים

6 יהושלים על ראש שמחתו
מגיב זיין לכבוד א שמחה

בתי מדרשים
לתורה ולתפילה
רשת כוללי דברי יציב
ארגון ח"ן וחסד
מפעלות לחסידות
לאברכים ובחורים